Не зла жалом — жезлом добра
Будь, моє слово, будь!

Щоб кожний правий тебе добрав,
На подвиг рушаючи в путь.

Не поводатарем, слово, ні —
Супутником йому стань:

Не тоніть у воді, не горіть у вогні,
Не забийтесь у вражий стан.

Якщо ж поляже він на путі,
Край доріг, як підбитий птах,

Слово моє, незрадливеє ти,
Стань у його в головах!

Від нього напасть лиху відведи,
Щоб, сильний, він знов устав.

Росинкою, слово, ковтком води
Освяти його спраглі уста.

Степовим обвій його вітерцем,
Зморшки втоми розгладь —

Правому завжди з чистим лицем
Іти проти вражих заглад!

А як він не розкриє в мить очей,
Не гляне зі смертної мли,

Слово моє, вогнесяйним мечем
Ворогів, молю, спопели!

І смертею смерть поправ,
Там, де нагробки і хрести,

Над прахом того, хто згинув прав,
Райдеревом, слово, зрости.